לעיל קיא: קיג.],נעיל קיא: גיטין יט:(ז' ניבמות קכא: גיטין יט:

דתקנה בעלמא תקנו ליה. משום דרכי שלום כמו יוני שובך בה א מיי פ"ו מהלכום

> מי שנו: סף שע. סו ב מיי׳ שם הלי טו: סו ג מיי׳ פי״ב מהלכות גירושין הלי טו והלי יו ממים מה מיחה עשין נ טוש"ע אה"ע סי

יז סעיף ג: סח ד מיי׳ פ״כ מהלי איסורי ביאה הלי יד סמג לאוין קנב טוש"ע אה"ע סי' ג סעיף א: סמ ה מיי שם הלי א: נו ב מיי שם פי״ם הל' יח סמג שם טוש"ע אה"ע

ס"ו סעיף א: עאוחטיכ מיי'פ"ו מהלכות גניבה הל׳ והלכה יא ועיין בהשגות ובמ"מ ובכ"מ סמג עשיו עא טוש"ע ח"מ סי׳ שמ :סעיף א

מוסף רש"י

יהטבילוני. מפני שסתם תינוק מטפח באשפות ושרלים מלויין שם (כתובות לערב. דנריך הערג שמש (mm). רב חנא קרטיגנא כו' משתעי. רב חגל קו טיגנא כו' משתעי. רב חגל דמן קרטיגי היה מספר מעשה זה (שם כה). בשבויה המילו. דחששה בעלמא הוא דאיכא, שמא נכעלה לעכו"ם ונפסלה לכהונה (שם כג:). להציל את נחילו. נחיל של דבורים שהלכו לשדה חבירו ונתיישבו על שוכתה של אילן ואם יטול אחד אחד הו פורחות ואובדות. מאחר שנתנו עיניהן באוחה שוכה, לפיכך קוללה ונותן . (לעיל פא:) דמים בא בכדו של "ן ווי ב.. בכדו של דבש ונסדקה חבית של דבש, וכן זה דא בחבילת פשתן על חמורו וזה בא בחבילת עלים ומת חמורו של בעל פשתן, יפרק זה את עליו וטוענו (שם). הבא במחתרת. מתר את הבית ממש, ונטל כלים ויצא פטור. מלהחזירם אע"פ סהס קיימין, מאי טעמא בדמי קננהו. נדמי נפטו הנאו הואיל ונתחייב מיתה

רבינו חננאל

מתני׳. אמר ר׳ יוחנז בז ברוקה נאמנת אשה או קטן לומר מיכאן יצא נחיל וה וכול׳. נחיל של דבורים . הוא לפיכך אם נתיאשו אילו הרי הבעלים ינוטים, ייכ כן יינוני רבנן לאשה ולקטן אם הוא מסיח לפי תומו. י ואומ' מיכן יצא נחיל זה הימנוה רבנן שהם אמרו נאמן, בדרבנן, הנוטלו יש בו משום גזל דמדאוריתא לא. **ירושלמי** ובפורח, ובלבד על אתר אבל אם יצא הקטן וחזר אינו נאמן אני אומ' מפני יראה או פיתוי אמרו. אמ׳ אשה, ואותיב רבינא עליה רמדרבנן הוא. וכן שני

ותימה דאמאי לא קני להו מדאורייתא בהגבהת הכוורת: המביך כדיו וספריו ביד אחר בו'. לפני יאוש איירי כדפירש הקונטרס דאי לאחר יאוש דאיכא יאוש ושינוי רשות לא

היה מתחייב להחזיר ונראה דבספרים הוי לעולם לפני יאוש שאין רגילות להתייאש מספרים ולא מיבעיא מגנבים עובדי כוכבים דלא מייאש אפי׳ מכלים כיון דדייני בגיותא כדאמר לעיל אלא אפי׳ בגנב ישראל אין רגילות להתייאש מספרים דסוף יבאו ליד ישראל דאין גנבים מוכרין אותן רק לישראל ולפוף חוזרין לבעלים ובכלים נמי מיירי לפני יאוש ואפילו לרבנן נמי דאמרי סתם גניבה יאוש בעלים הוא מיירי כגון שהבעלים רודפין אחריו וידוע שלא נתייאשו מהן מעולם מ"מ נוטל מה שנתן מפני תקנת השוק כדאמר בגמרא וא"ת בלא תהנה יטול מה שנתן דמלי אמר להליל נתכוונתי ולהשיב אבידה וי"ל דמיירי שהיה יכול לתבוע מבני אדם שלנו בתוך ביתו אפילו לא היה זה קונה אותם ועי"ל דלא שייך למימר הכי כלל שהרי הלוקח טוען שקנה מאדם אחר נאמו ולא מאותם שלנו בתוך ביתו כדקתני סיפא שאני אומר מכרן לאחר ולקחן זה ממנו והא דלא קאמר שאני אומר שהוא מכרן לו משום שאין הלוקח טוען שוה מכרן ומה שמקש' אמאי נאמן לומר לקוחין הן בידי והלא ספרים עשויין להשאיל

ולהשכיר מפורש בסוף המקבל (ב"מ

דף קטו. ושס⁰): ד**קאמרי** הלַלו כליו של פלוני. כלומר כשינא הקול אומרים אלו כליו וספריו של פלוני שבני אדם הללו נושאין והן מכירין בהם חדשים:

אמר

וקיימא לן כגזלן לר"ש: גופא רבי אומר אומר אגי גנב כגזלן איבעיא לחו כגזלן דרבנן קאמר ולא קני או דלמא כגזלן דר"ש קאמר וקני ת"ש נמלו מוכסין חמורו וכו' מני אי רבגן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא רבי כגזלן דר"ש קאמר וקני הא מני רבי היא משום הכי קני אלא אי אמרת כגזלן דרבנן קאמר ולא קני הא מני לא רבי ולא ר"ש ולא רבנן הב"ע בלסטים מזויין ור"ש היא אי הכי היינו גזלן תרי גווני גזלן ת"ש הגנב והגזלן והאנם הקדשן הקדש ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא 🕫 גנב כגזלן דר"ש קאמר משום הכי קני אלא אי אמרת גנב כגולן דרבנן הא מני בלסמים מזויין ור"ש היא אי הכי היינו גזלן תרי גווני גזלן א"ל רב אשי לרבה ת"ש ידמתני רבי לרבי שמעון בריה לא דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן מעמא מפני כבוד אביהן הא לאו כבוד אביהן לא ש"מ רבי גזלן דר"ש קאמר ש"מ: וכן נחיל של דבורים: מאי וכן הכי קאמר אפילו נחיל של דבורים "דקנין דרבנן הוא סד"א האי כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה אפילו םתמא נמי מייאש קמ"ל אם נתייאשו הבעלים אין אי לא לא: א"ר יוחנן בן ברוקה נאמנת אשה וקטן כו': אשה וקטן בני עדות נינהו אמר רב יהודה אמר שמואל הכא במאי עסקינן יכגון שהיו בעלים מרדפין אחריהם

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

וקיימה לן. לקמן דהה גנב כגולן דקהמר רבי כגולן דר"ש קהמר דקני ולה כגולן דרבנן דלה קני: הה להו מפני כבוד הביהם לה.

אלמא גזלן לרבי קני כר"ש וקאמר גנב כגזלן אלמא תרוייהו קני: מאי

וכן. כשיטא דקני ביאוש דמ"ש נחיל מכסות: קנין דרבנן הוא.

דאין כאן גזל אלא מפני דרכי שלום

דהא דהפהר נינהו ותניא (חולין דף

קמא:) יוני שובך ויוני עלייה אין בהן משום גזל אלא מפני דרכי שלום:

מרדפין אחריהם. קודם דיבור הקטן

דרגלים לדבר דשלו הם: לעדות אשה.

שמע מן התינוקות שהיו אומרים הרי

אנו הולכין לספוד ולקבור איש פלוני

בפ׳ בתרא דיבמות (דף קכא:):

והעבילוני. לפי שדרכו של תינוק

לטפח בשרלים ובטומאות: בדילין

ממני. מפני תרומתי: בתרומה

דרבנן. בזמן הזה דרבי לאחר חורבן

היה ואיכא מ"ד לא קידשה לעתיד

לבחש: והשיחה רבי לכהונה. וחע"ג

באימורא באוריימא היא משום זונה:

בשבויה הקילו. דספיקא בעלמא היא:

שיהת שופך יינו. במתני׳ הוח זה

בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של

דבש נסדקה חבית של דבשי: וטוען

פשתנו. אם מת חמור חבירו הטעון

פשתן בדרך וחמורו של זה טעון עלים:

מתנר' שם גניבה. שינה קול

שנגנבו כליו: נשבע לוקה כמה נתן

ויטול. ויחזיר לו כליו ולפני יחוש

קמיירי: גבו׳ הפגין. לעק: עילה

מצח. פירכה היה. כלומר עילה מצה

כשמכר כליו ונתחרט וידע שמכרן

לוקח לאחר עמד והפגין ולעק

בלילה להאמין דבריו כשיערער:

הננהו. דהבת במחתרת בר מיתה הות

כדכתיבי אם במחתרת ימלא הגנב וגו'

וכיון דאי הוה בידיה פטור כי מכרן

לאחר אמאי מהדר להו לוקח:

אנברקראות.

חבילות: בדמי

כת: ז. ג) כתובות כו.. ד) שת ה) [כתובות כג. וש"כ], ו) לעיל פא:, ו) גיי הרי"ף א"ר אבהו. ק) וסנהדריו עב.], **ט**) [עי׳ שבועות טו.], י) [לקמן קטו.], כ) [שמות כבו. ל) וד"ה והאו.

הגהות הב"ח נסרא אי אמרת בשלמא גדלן דרי שמעון קאמר משום הכי קני אלא אי אמרת גדלי קממת משום שבי קני מכח אי אמרת גדלן דרבנן קאמר מני כצ"ל ותיבת קומת לנכ כל דעוכנו גנב נמחק ב' פעמים: (ב) רש"י ד"ה מאי וכן. י"ב עיין פרשב"ס ב"ב דף

הגהות הגר"א

[א] גמ' והכל ורשום עליו אות א') אומרים כו' כגון (רשום עליו אות ב') דאמר הללו כו׳ נ״ב לחחתות (רשום על תיבת לחחי אות א"ב) כגון דאמרי הללו כו׳ א״ל לכ״ז מכאו עד שם

רבינו חננאל (המשך)

נחיל. יוחנו בו ברוקא אמ׳ תנאי בית דין שיהא ... דמי סוכתו מתוך נחילו וכן שופך זה ... היה זה מפרק עציו וטוען פשתן חבירו ... הנחיל יהושע את ... ישראל את הארץ. כולן פשוטין הן. ... הוצרכנו לכותבן מפני שהז הלכות . תניא וחנן בן ברוקה אומר תנאי בית דין הוא שיהא יורד זה לתוך שדה חבירו וקוצץ סוכתו של חבירו מתוך נחילו שלו. ותנאי בית דיו הוא שיהא זה שופך את יינו ומציל את דובשנו ונוטל דמי יינו מתוך בי ביינין. דובשנו של חבירו. ותנאי בית דין הוא שיהא זה מפרק עציו וטועז פשתז מפרק כב. של חבירו ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו, שעל מנת הנחיל יהושע לישראל את פשוטין הן ולא הוצרכנו לכותבו אלא מפני שהז הלרות הרי תורר שהלרה כר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקה. ועמד זה והבנין בלילה. ס״א והבנין בלילה. ס"א והפנין. פי׳ זעק. ויש והפנין. פי׳ דעק. ריש שלועזין כן. המכיר כליו כ"ש שעילה מצא. פיי עלילה. ואנבקראות של כלים על כתפיהן. ס"א אחר, אם יצא לו שם .. גניבה בעיר וכול'. ואקשינן ודלמא זבין והשתא מפיק ... מביתו והבגין פיר׳ השכים ומצא מחתרת ... משואות של כלים על כתפיהן והכל אומרין ... דבעינן ... בבעל הבית העשוי למכור . מכל בעל הבית ..., יובר, בכל ווביון ... לא צריך למידק [עליה] כולי האי. ואי איכא למימר הלכה איצטריך ואקשינן ומי אמ רב הכי, והאמר רב בפרק כז סורר ומורה הבא

63 ואשה וקטן ∘מסיחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה אמר רב אשי אין מסיח לפי תומו כשר יאלא לערות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא והרי נחיל של דבורים מסיח לפי תומו הוא שאני נחיל של דבורים דקנין דרבנן הוא ודאורייתא לא יוהאמר רב יהודה אמר שמואל ימעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר זכורני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאוני מבית הספר והפשימוני את כתנתי והמבילוני לאכול בתרומה לערב ורבי חנינא מסיים בה הכי וחבירי בדילין ממני והיו קורין אותי יוחגן אוכל חלות והעלהו רבי לכהונה על פיו הבתרומה דרבגן ואכתי דאורייתא לא והא סכי אתא רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא ואמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי מעשה בא לפני ריב"ל ואמרי לה מעשָה בא לפני רבי בתִינוק אָחָד שהיה מסיח לפֹי תומו ואמר אני ואמי נשבינו לבין העכו״ם יצאתי לשאוב מים דעתי על אמי ללקום עצים דעתי על אמי יוהשיאה רבי על פיו לכהונה ׄ∞בשבויה הקילו: אבל לא יקוץ את סוכו [וכו']: יתניא ר' ישמעאל בנו של רבי יוחגן בן ברוקה אומר תנאי ב"ד הוא שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את נחילו ונומל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא מפרק את עציו ומוען פשתנו של חבירו ונומל דמי עציו מתוך פשתנו, של חבירו שע"מ כן הנחִיל, יהושע לישראל את הארץ: **בוְתני'**, המכיר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל המנו שאני אומר מכרן לאחר ולקחן זה הימנו: גבל וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי ליחוש דילמא זבנינהו והוא ניהו קא מפיק שמא א"ר יהודה אמר רב ייכגון שבאו בני אדם בתוך ביתו ועמד והפגין בלילה ואמר נגנבו כליי כ"ש עילא מצא רב כהנא מסיים בה משמיה דרב "כגון שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו ובני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואנבורקראות של כלים על כתפיהם 🗷 והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני ודלמא כלים הוו מפרים לא הוו א"ר חויא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים וליחוש דלמא זומרי וקא מעין רברבי א"ר יוםי בר חנינא דקאמרי ספר פלוני ופלוני ודלמא הוו עתיקי וקא מעין חדתי "אמר רב כגון דאמרי הללו כליו של פלוגי הללו ספריו של פלוגי ומי אמר רב הכי והאמר רב ∞בא במחתרת וגמל כלים ויצא פמור מ"ם ברמי קננהו ה"מ דקננהו בבא במחתרת דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשייהו לקטלא לא אמר רבא ילא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו

ומשנינן כי אמר רב התם דמעיקרא אדעתא דהכי אתו, ... מיבת עלי לא מסרי נפשיהו לא אמר רב פטור. זה הדין בשלא

. בתרומה דרבנן אבל בתרומה דאוריתא לא הימנוה. וכן הימנוה בשבויה דאמרי' בשבויה היקלו. וכן נחיל של דבורים אם נתיאשו הבעלים הרי אלו שלו. פי׳ לקיבוץ של דבורים המתקבצים בתוך כוורת לעשות דבש וקורין להן בלשון ישמעאל